

Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctor Mellifluus S. Bernardus Magnæ Matris Cultor
Eximus, Et Ex Ordine Sancti Benedicti Sacellanus
Quartus. Sive Ea quæ Doctor mellifluus de laudibus
Virginis Matris scripsit in gratiam magnæ ...**

Bernardus <Claraevallensis>

Nevhvsii, MDCLXXV.

Tomus II. Ex Sermone secundo de Adventu, num. 4 et 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37156

TOMUS I.

Ex Tomo primo Doctoris melliflui, qui continet Epistolas, nihil speciale occurrit proposito serviens, quam Epistola 174. ad Canonicos Lugdunenses super immaculata Concepcionem, quam ad finem operis certas ob causas remitto.

TOMUS II.

Ex Sermone secundo de Adventu, num. 4. et 5.

EX his manifestum jam arbitror, quænam sit virga de radice Jesse procedens: quis verò flos super quem requiescit Spiritus sanctus? Quoniam *Virgo Dei Genitrix Virga est, Flos Filius ejus.* Flos itaque filius virginis, flos candidus & rubicundus, electus ex millibus. *Cant. 5.* Flos in quem prospicere Angeli desiderant, flos ad cuius odorem reviviscunt mortui: & si-
cūt ipse testatur, *flos campi* est, & non horti. Campus enim sine omni humano floret adminiculo, non seminatus ab aliquo, non defossus sarculo, non impinguatus fimo. Sic omnino, sic virginis alvus floruit, sic inviolata, integra & casta MARIAE viscera; tanquam pascua æterni vitoris florem protulere, cuius pulchritudo non videat corruptionem, cuius gloria in perpetuum non marcescat. O Virgo virga sublimis, in quam sublime verticem sanctum erigis! usque ad sedentem in throno, usque ad Dominum majestatis. Neque enim id mirum, quoniam in altum mittis radices humilitatis. O verè cœlestis planta, pretiosior

tiosior cunctis, sanctior universis! O verè lignum vitæ, quod solum fuit dignum portare fructum salutis! Deprehensa est maligne serpens, versutia tua, nudata est planè falsitas tua. Duo imposueras Creatori, mendacij, & invidiæ infamaveras eum: sed in utroque convictus es esse mentitus. Siquidem & ab initio moritur cui dixeras: *nequaquam morieris, Gen. 3.* & *veritas Domini manet in æternum, Psal. 110.* Sed & nunc responde si potes, quam ei arborem, cuius arboris fructum invidere potuit, qui ne hanc quidem virgam eleætam & fructum sublimem negavit? Etenim qui proprio filio non pepercit, *Rom. 8.* quomodo non omnia simul cum illo donavit?

Sed jam advertistis (ni fallor) quoniam virgo regia ipsa est via per quam Salvator advenit, procedens ex ipsis utero tanquam sponsus de thalamo suo. Tenentes ergò viam studeamus & nos dilectissimi ad ipsum per eam ascendere, qui per ipsam ad nos descendit: per eam venire in gratiam ipsius, qui per eam in nostram misericordiam venit. *Per te accessum habeamus ad filium, ô benedicta Inventrix gratiae, Genitrix vite, Mater salutis:* ut per te nos suscipiat, qui per te datus est nobis. *Excusat apud ipsum integritas tua culpam nostræ corruptionis, & humilitas Deo grata nostra veniam impetrat vanitati. Copiosa charitas tua nostrorum cooperiat multitudinem peccatorum, & fecunditas gloria facunditatem nobis conferat meritorum. Domina nostra, mediatrix nostra, advocata nostra; tuo filio nos reconcilia, tuo filio nos commendata, tuo filio nos representata. Fac ô benedicta, per gratiam quam invenisti, per prærogativam quam meruisti, per misericordiam, quam peperisti: ut qui te mediante fieri dignatus est particeps infirmitatis & miserie nostræ, te quoq; intercedente participes faciat nos glorie & beatitudinis sue, Jesus Christus filius tuus Dominus noster, qui est super omnia Deus benedictus in secula, Amen.*

S. P.